

66. Èniyàn a sì máa wí pé: Njé tí mo bá kú, sé (Allaahu) tún lè yọ mí jáde (látí inú un ibojì) ní aláàye bí?

67. Sé èniyàn kò se irántí ni pé dájúdájú Àwa ni A se èdáa rẹ ní isiwájú, nígbà tí òun kò jẹ nńkan kan?

68. Mo búra pèlúu Olúwaa rẹ, dájúdájú Àwa yóò kó wọn jọ àti àwọn èsù, lẹyìn nàà, A ó mú wọn péjú sí àyíka (ináa) Jahannamu lórí ikúnlẹ.

69. Lẹyìn nàà, dájúdájú A ó mú jáde nínú un ijọ kòòkan àwọn tí wọn se orikunkun jùlọ sí Olópò àánú.

70. Lẹyìn nàà, dájúdájú Àwa ló ní imọ jùlọ nípaà àwọn tí wọn tò sí iná.

71. Kò sí ẹnì kan nínú un yín àyàfí kí ó dé ibẹ, èyí jẹ ipinnu àṣe Olúwaa rẹ tí kò ní yẹ.

72. Lẹyìn nàà, A ó gba àwọn tí wọn n páyàa (Allaahu) là, A ó sì fí àwọn aláàbòsi sílẹ níbẹ lórí ikúnlẹ.

73. Àti pé nígbà tí wọn bá n ka àwọn àmìi Wa tí wọn fojú hàn fún wọn, àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbọ n sọ fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ pé: Èwo nínú un àwọn ijọ méjèjì ni ó dára jùlọ ní ipò olá tí ó sì dára jùlọ ní ibùpéjọ?

74. Àti pé mélòomélòò ni àwọn iran tí A ti parun siwájúu wọn, tí wọn sì dára (jù wọn lọ) ní ọṣọ (ṣiṣe) àti irisí.

75. Wí pé: Ẹni tí ó bá wà nínú un isinà, Olópò àánú un yóò se àlékún (ẹmí gígùn) fún un tití wọn yóò fí rí nńkan tí wọn se àdéhùn-un rẹ fún wọn, ó lè sée se kí wọn rí iyà (ní ayé yí tabí kí wọn rí i ní) ojọ igbènde. Nígbà nàà wọn yóò mọ ẹnì tí ó wà ni ipò búburú àti ẹnì tí àwọn ọmọ-ogun rẹ lẹ (tí wọn kò lágbára).

76. Àti pé Allaahu n se àlékún imọnà fún àwọn tí wọn tẹlẹ itòsónà, àti pé isẹ rere tí yóò ni àtubòtán ni ó dára jùlọ ní ọdọ Olúwaa rẹ fún ẹsan rere àti ibùdésí tí ó dára.

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

﴿٢١﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ

وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ

وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

﴿٢٣﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى

الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٢٤﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ

أَوَّلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٢٥﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ

عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٢٦﴾ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ

اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٢٧﴾ وَإِذَا

تَتَلَّىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا يَنبَغِي قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

﴿٢٨﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا

وَرِيًّا ﴿٢٩﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ

الرَّحْمَنُ مَدًّا ۖ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا

أَلْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ ۖ مَنْ هُوَ شَرُّ

مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٣٠﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ

أَهْتَدَوْا هُدًى ۖ وَالْبَاقِيَتُ الصَّلَاحَتُ خَيْرٌ عِنْدَ

رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٣١﴾